

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Quatuor ætates ex Iuvenale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

III. (c) Quia Astrææ seu Justitiæ facta mentio, plusculum de ea dicendum est. Aliqui volunt Jovis & Themidis (quæ Græcis idem quod *fas*) esse filiam: alij rege *Astræo*, viro justissimo (unde nomen habet) & *Aurora* natam scribunt; quidam *Icarium*, Oebali regis Laconia filium, & *Auroram*, parentes ejus faciunt, aiuntque ab ipsis *Erigonem* vocatam. De quo *Icario* memoratur, ipsum à *Libero* patre utrem vini accepisse, ut ejus usum cum mortalibus communicaret; qui in *Atticum* agrum sese contulit, ibique pastoribus, qui æstu solis sitim contraxerant, vinum propinavit: hi cum novo potûs genere delectati, largiùs hausissent, altissimòque primùm somno, dein & crapula correpti essent, toxicum sibi datum rati, *Icarium* interfecerunt, occisumque in puteum projecerunt. Aderat fortè *Icario* canicula, nomine *Mæra*, quæ ad *Erigonem* reversa, vestem ejus mordicus arripuit, illamque sequentem ad patris cadaver perduxit: quæ tantum ex paterna nece dolorem concepit, ut mala multa ejus percussoribus imprecata, laqueo vitam finierit. *Mæra* quoque tam heri, quàm filia herilis desiderio contabuit, Jovisque miseratione in cœlum translata, in *Canicula* stellam (quæ à Græcis, quod ante majorem *Canem*, de quo symbol. 42. agemus, oriatur, *πρωκυών* appellatur) conversa est. *Icarius* autem in *Bootem*, *Erigone* in *Zodiaci* signum, quam *Virginem* nominamus, abiit. Pingitur *Astræa* erecto corpore, oculis velatis, dextra bilancem pondere æquatam, lævâ *scipionem* aut *virgam* tenens, ut hac veluti mensurâ æquet omnia. De ea ex *Chrysippo* *Gellius* lib. 14. c. 4. Forma atque habitu est virginali, aspectu vehementi, & formidabili luminibus oculorum acribus, neque humilis, neque atrocis, sed severæ cujusdam tristitiæ dignitate. Ex imaginis autem istius significatione intelligi voluit *Judicem*, qui justitiæ antistes est, oportere esse gravem, sanctum, severum, incorruptum, inaudabilem, contraque improbos, nocentesque immisericordem, atque inexorabilem, erectumque & arduum, ac potentem vi, & majestate æquitatis, veritatisque terrificum. Hæc *Gellius*.

De eadem *Claudianus*:

Pax avibus, quacunque volat, rabiemque frementes
Deposuerunt feræ: lætatur terra reverso
Numine, quod prisca post tempora perdidit auri.

Et *Seneca* in *Octavia*.

Neglecta terras fugit ac mores feros
Hominum, & cruenta cæde pollutas manus

(c) *Astræa imago & officium.*

Astræa

Astræa Virgo, siderum magnum decus
De hac eadem Epigramma.

Libra Diem, Noctemque pari discrimine ducit,
Non plus ille tenet, non habet ista minus.
Judicis est æquâ trutinâ suspendere, nigram
Sive Dies, albam Nox referatve notam,
Vicinas nimum sed torquet scorpio chelas,
Et trahit amplexu pondera justa libræ

Ubi alluditur ad æquinoctium autumnale, quod existit Sole ingre-
diente signum Libræ. Scorpius autem signum cæleste adeo portendit
sua brachia, ut Libram stringere videatur: quod illis est notandum, qui
causas vel judicant, vel agunt, ut ne brachia sua, id est, habendi cupi-
ditatem plus æquo extendant, & quasi manum Libræ seu Justitiæ inji-
ciant, alteramque lancem nimis attollant, alteram nimis deprimant. Vir-
gilius Augustum Cæsarem in cælo collocaturus, locum ei assignat. 1.
Georg.

Quà locus Erigonem, inter chelâsque sequentes
Panditur, ipse tibi jam brachia contrahit ardens
Scorpius, & cæli justa plus parte relinquit.

Atque hoc ethicè. Quis enim locus convenientior Principi, quàm
qui medius inter Libram, id est, æquitatem, moderationem ac Justitiam;
& Scorpionem, venenum in cauda habentem, ictuque lethifero ferientem:
per quod, Pierio teste, designantur doli, fallaciæque, quibus, nisi Prin-
cipem prudentia contra insidias obarmet, facillè circumveniatur. Di-
citur autem Scorpio brachia contrahere, & cæli regionem amplam per-
mittere, quod contra virtutem nihil valeat fraus & nequitia.

Pingitur etiam Astræa altera manu gladium, altera spicas præferens,
cum lemate: *Pacem & bella fero.* adjunctum epigramma hoc:

Infames vitij terras Astræa reliquit,
Sidereoque suos fixit in orbe lares.
Non tamen aut gladium dextrâ, vel spica lævâ
Hinc fugiens posuit munera Virgo manu.
Mitis & ulciscens ex alto despicit, utrum
Jura colant homines, Rura colantque boves.